

RİSALE-İ NUR'DA; RİSALELERDEN İSTİFADE YOLLARI

... Fakat hakaik-i imaniye ve esasat-ı Kur'aniye, resmî bir şekilde ve ücret mukabilinde dünya muamelatı suretine sokulmaz; belki bir mevhibe-i İlahiye olan o esrar, hâlis bir niyet ile ve dünyadan ve huzuzat-ı nefsaniyeden tecerrüd etmek vesilesiyle o feyizler gelebilir. ([Mektubat, On Altıncı Mektup](#))

Hem Kur'anın mertebe-i irşadında öyle bir genişlik var ki; bir tek dersinde, Hazret-i Cibril (A.S.), bir tıfl-ı nevresîde ile omuz omuza o dersi dinler, hisselerini alırlar. Ve İbn-i Sina gibi en dâhî feylesof, en âmi bir ehl-i kıraatla diz dize aynı dersi okurlar, derslerini alırlar. Hattâ bazan olur ki; o âmi adam, kuvvet ve safvet-i iman cihetiyle, İbn-i Sina'dan daha ziyade istifade eder. ([Mektubat, On Dokuzuncu Mektup, On Sekizinci İşaret](#))

Arkadaş! Bu risale, Kur'anın bazı âyâtını şuhudî bir tarzda beyan eden bir nevi tefsirdir. Ve hâvi olduğu mesail, Furkan-ı Hakîm'in cennetlerinden koparılmış bir takım gül ve çiçekleridir. Fakat ibaresindeki işkal ve îcazdan tevahhuş edip, mütalaasından vazgeçme... mütalaasına tekrar ile devam edilirse, me'luf ve me'nus bir şekil alır. Kezalik nefsin temerrüdünden de korkma. Çünkü benim nefs-i emmarem bu risalenin satvetine dayanamıyarak inkıyada mecbur olduğu gibi, şeytanım da رَعْمَالَنِيَا diye bağırды. Sizin nefis ve şeytanlarınız benim nefis ve şeytanımdan daha âsi, daha tâgi, daha şakî değiller. ([Mesnevi-i Nuriye, Katre](#))

Ey şu risaleyi insaf ile mütalaa eden kardeş! Deme, niçin bu "**Onuncu Söz**"ü birden tamamıyla anlayamıyorum ve tamam anlamadığın için sıkılma! Çünkü İbn-i Sina gibi bir dâhî-yi hikmet, الْحَشْرُ لَيْسَ عَلَى مَقَائِسَ عَقْلِيَّةٍ demiş. "**İman ederiz, fakat akıl bu yolda gidemez.**" diye hükmetmiştir.

Hem bütün ülema-i İslâm: "**Haşır, bir mes'ele-i nakliyedir, delili nakildir. Akıl ile ona gidilmez.**" diye müttefikan hükmettikleri halde, elbette o kadar derin ve manen pek yüksek bir yol; birdenbire bir cadde-i umumiye-i akliye hükmüne geçemez. Kur'an-ı Hakîm'in feyziyle ve Hâlık-ı Rahîm'in rahmetiyle, şu taklidi kırılmış ve teslimi bozulmuş asırda, o derin ve yüksek yolu şu derece ihsan ettiğinden bin şükür etmeliyiz. Çünkü imanımızın kurtulmasına kâfi gelir. Fehmettiğimiz miktarına memnun olup tekrar mütalaa ile izdiyadına çalışmalıyız. ([Sözler, Onuncu Söz, Mukaddime](#))

Kur'an hakikatlarını, tevhid hakikatlarını bize anlatarak kalbimize, aklımıza, ruhumuza nakşediyor. Hepsini lâyıkıyla anlayamasak da, anlayabildiğimiz kadarı bizi kurtarıyor. Anlayamadığımız yüksek hakikatları da; manen bize tesir ediyor, feyizlendiriyor, nurlandırıyor.

Onun için, Nur Risaleleri defalarca okunuyor, tekrar tekrar mütalaa ediliyor. (bk. *Hanımlar Rehberi*, s. 160)

Risale-i Nur, insan olan bir insana, acz ve fakrını derk ettirir. Bedüzzaman der ki: **"İnsan, acz ve fakrını anlamakla, tam Müslüman ve abd olur."** Bu dinsizleri mağlub etmek için, yeni tahsili de yapalım diyenler veya yapanlar, Nur risalelerini devam ve sebatla mütalaa ederek, bu hedeflerine vâsil olurlar ve çare-i yegâne de budur. Hem böylelikle, mekteb malûmatları da maarif-i İlahiyeye inkılab eder. [\(Sözler, Konferans\)](#)

Sonra Hasan Efendi hatırıma geldi, dedim: "Şayet Burdur'a gidersen Hasan Efendi'ye ver, beş-altı gün mütalaa etsin."

O adam gitmiş, doğrudan doğruya Hasan Efendi'ye vermiş. Hasan Efendi'nin eceli otuz-kırk gün kalmıştı. Gayet susamış bir adamın, âb-ı kevser gibi tatlı suya rastgelirken yapışması gibi; öyle de Otuzikinci Söz'e yapışmış, mütemadiyen mütalaa yapa yapa ve tefeyyüz ede ede, hususan Üçüncü Mevkıfındaki muhabbetullah bahsinde, tamamıyla derdine deva bulmuş ve bir kutb-u a'zamdan beklediği feyzi onda bulmuş. Sağlam olarak câmiye gitmiş, namaz kılmış, orada ruhunu Rahman'a teslim eylemiş (Rahmetullahi Aleyh). [\(Mektubat, Yirmi Sekizinci Mektup, Üçüncü Mesele Olan Üçüncü Risale\)](#)

Risalet-ün Nur, Mektubat-ün Nur'un mütalaası, tahrir edilmesi, başkalarına neşr ü tebliğ alâ kadr-il istitaa çalışılması gibi emr-i hayr-ı azîme havl ü kuvvet-i Samedanî ve inayet ü lütf-u Rabbanî ile muvaffak olduğum zamanlar ki; bu evkatta evvelen ve bizzât bu fakir istifade, istifaza, istiane etmiş oluyor. Bu itibarla mezkûr saatları çok mübarek tanıyor, firakına acıyor, o yaşayışın devamını, tekrarını, kesilmemesini ezcan ü dil arzu ediyorum.

Fakat ne çare ki; iğtinam edebildiğim(ganimet bildiğim) kısacık vakitlerde zihnimi safileştirip Nurların karşısına, dolayısıyla Kur'an'ın mu'cizeleri mecmuasına ve aziz, muhterem üstadımın medresesine ve ol Seyyid-ül Kevneyn Peygamberimiz Efendimiz (A.S.M.) Hazretlerinin ravza-i saadetlerine ve nihayet Rabb-ül Âlemîn Teâlâ ve Tekaddes Hazretlerinin huzur-u lâmekânîsine çıkıyorum. Bu sebeble cidden o nurlarla iştigal etmediğim zamanlar, keşki enfas-ı ma'dude-i hayattan olmaya idiler diyorum. [\(Barla Lahikası, 19. Mektup\)](#)

Geçen hafta muhtelif iki cemaata Yirmidördüncü Mektub'un Birinci ve İkinci zeyillerini okudum. Dinleyenler hayran ve bu fakir de o parlak i'caz-ı Kur'an'dan âdeta gaşyoldum. Bu eserinizi Risale-i Nur ve Mektubat-ün Nur'un en münevverleri safında mütalaa ediyorum. Bugün Cum'a idi. Komşumuz Fethi Bey'e onbir ve onüç numaralı Sözler'i okudum. Dünyevî işlerden tahlis-i nefis ile iğtinam edebildiğim(ganimet bildiğim) vakitlerde, o mübarek nurlu pencerelere koşuyorum. Ruhî ve manevî gıdamı almağa ve bulabildiğim böyle bir muhatabı da hissedar etmeğe çalışıyorum. [\(Barla](#)

[Lahikası, 20. Mektup\)](#)

Evet Risale-i Nur, kalblere o derece bir aşk ve muhabbet, ruhlara o kadar bir vecd ve heyecan vermiş, akıl ve mantıkları öyle bir tarzda ikna etmiş ve öyle bir itminan-ı kalb hasıl etmiştir ki, milyonlarca Nur talebelerine, kendini defalarca okutmuş, yazdırmış ve bir ömür boyunca mütalaa ettirmiş ve senelerden beri âdeta kendi kendini neşretmiştir. [\(Sözler, Konferans\)](#)

En ziyade Nurlara muhtaç olan alâkadar memurlar, vazifeleri itibariyle müsadere edilen Nur Risalelerini kemal-i merak ve dikkatle mütalaa ettiler. Fakat Nurlar onların kalblerini kendine tarafdar eyledi. Tenkid yerinde takdire başlamalarıyla, Nur Dershanesi çok genişlendi; maddî zararımızdan yüz derece ziyade menfaat verdi, sıkıntılı telaşlarımızı hiçe indirdi. [\(Lem'alar, Yirmi Altıncı Lem'a\)](#)

Bunun gibi teselliye dair evvelce yazılan küçük mektublar arasına okunsa ve Meyve'nin hususan âhirleri beraber mütalaa edilse ve hatıra gelen Risale-i Nur'un mes'eleleri müzakere olsa, inşâallah talebe-i ulûmun şerefini kazandırır. [\(Şualar, On Üçüncü Şua\)](#)

Böyle olduğu halde ilmî, imanî ve ciddî eserler olan Risale-i Nur, o kadar büyük bir şevk ve aşkla ve o kadar sonsuz bir hazla okunuyor ki; sadık okuyucularını defalarca okumak gibi kuvvetli bir arzuya sahib ediyor. [\(Şualar, On Dördüncü Şua\)](#)

Bu Risale, bazı âyât-ı Kur'aniyenin şuhudî bir nevi tefsiridir. Ve ondaki mes'eleler Kur'an-ı Hakîm'in bahçesinden koparılmış çiçeklerdir. Bu risalenin ibaresindeki icmal ve îcaz ve fehmindeki zahirî müşkilât, sana tevahhuş vermesin. Tekrar tekrar mütalaa et, tâ ki **لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ** ve emsali tekrarat-ı Kur'aniyenin sırrı sana açılsın. [\(Mesnevi-i Nuriye, Nokta\)](#)

Mükerreren mütalaa ve kıraat ederek, arş kadar yüksek eserleriniz hakkında mütalaa serdine, bir kelime hattâ bir nokta ilâvesine kendimde cür'et ve kudret bulamadığımdan dolayı, bu babda bir mütalaa dermeyeranına imkân göremiyorum. Yalnız çok yüksek, cihan kadar kıymetdar mübarek eserleri okuyup, cehaletimiz hasebiyle idrak edebildiğimiz kadar istifade ve istifazaya çalışarak müstefid olabilmek bizim için pek büyük bir nimettir. [\(Barla Lahikası, 41. Mektup\)](#)

Sâniyen: Mektubat'ın küçüklerinden on üçünü hâvi hususî mektublar mecmuasını aldım. Bu vesile ile de maziye hâl yerine koyarak, derin manalı, şirin sohbetinizi bir kerre daha şevkle dinlemiş oldum. Zâten ben o vakitlerin mazide kalmasına razı değilim. Her vakit hâl gibi mütalaa ediyorum. Mazi, hâl, müstakbel bunlar da itibarî birer taksim değil mi? Ehl-i zevk için bu taksime ihtiyaç kalmıyor. [\(Barla Lahikası, 63. Mektup\)](#)

Fakat küçük bir Risale-i Nur hükmüne geçmiş bir risale-i câmiayı elde edebilir. Ve ekser vakitlerde muhtaç olduğu mes'eleleri onda okuyabilir ve gıda gibi her zaman ihtiyaç tekerrür ettiği gibi, o da mütalaasını tekrar eder. ([Kastamonu Lahikası, 34. Mektup](#))